

LEGEA fondului funciar

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1 — Terenurile de orice fel, indiferent de destinație, de titlu pe baza cărui sînt deținute sau de domeniul public ori privat din care fac parte, constituie fondul funciar al României.

Art. 2 — În funcție de destinație, terenurile sînt:

a) terenuri cu destinație agricolă și anume: terenuri agricole productive — arabile, viile, livezile, pepinierele viticole, pomicele, plantațiile de hamei și duzi, pășunile, fînețele, secele, solarile, răsadnițele și altele asemenea — cele cu vegetație forestieră dacă nu fac parte din amenajamentele silvice, pășuni împădurite, cele ocupate cu construcții și instalații agrozootehnice, amenajări piscicole și de îmbunătățiri funciare, drumurile tehnologice și de exploatare agricolă, platforme și spații de depozitare care servesc nevoilor producției agricole și terenurile neproductive care pot fi amenajate și folosite pentru producția agricolă;

b) terenuri cu destinație forestieră și anume: terenurile împădurite sau cele care servesc nevoilor de cultură, producție ori administrare silvică, terenurile destinate împăduririlor și cele neproductive — stîncării, abrupturi, bolovănișuri, ripe, ravene, torenți — dacă sînt cuprinse în amenajamentele silvice;

c) terenuri aflate permanent sub ape și anume: albiile minore ale cursurilor de apă, cuvetele lacurilor la nivelurile maxime de retenție, fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale;

d) terenuri din intravilan, aferente localităților urbane și rurale pe care sînt amplasate construcțiile, alte amenajări ale localităților, inclusiv terenurile agricole și forestiere;

e) terenuri cu destinații speciale cum sînt cele folosite pentru transporturile rutiere, feroviare, navale și aeriene, cu construcțiile și instalațiile aferente, construcții și instalații hidrotehnice, termice, de transport al energiei electrice și gazelor naturale, de telecomunicații, pentru exploatarea minieră și petroliere, cariere și halde de orice fel, pentru nevoile de apărare, plajele, rezervațiile, monumentele naturii, ansamblurile și siturile arheologice și istorice și altele asemenea.

Art. 3 — În sensul prezentei legi, prin deținătorii de terenuri se înțeleg titularii dreptului de proprietate, ai altor drepturi reale asupra acestora sau cei care, potrivit legii civile, au calitatea de posesori ori deținători precari.

Art. 4 — Terenurile pot face obiectul dreptului de proprietate privată sau al altor drepturi reale, avînd ca titulari persoane fizice sau juridice, ori pot aparține domeniului public sau domeniului privat. Domeniul public poate fi de interes național, caz în care proprietatea asupra sa, în regim de drept public, aparține statului, sau de interes local, caz în care proprietatea, de asemenea, în regim de drept public, aparține comunelor, orașelor, municipiilor sau județelor.

Administrarea domeniului de interes public național se face de către organele prevăzute de lege, iar administrarea domeniului public de interes local se face de către primării, sau, după caz, de către prefecturi.

Terenurile din domeniul public sînt cele afectate unei utilități publice.

Art. 5 — Aparțin domeniului public terenurile pe care sînt amplasate construcții de interes public, piețe, căi de comunicații, rețele stradale și parcuri publice, porturi și aeroporturi, terenurile cu destinație forestieră, albiile râurilor și fluviilor, cuvetele lacurilor de interes public, fundul apelor maritime interioare și ale mării

teritoriale, țărmurile Mării Negre, inclusiv plajele, terenurile pentru rezervații naturale și parcuri naționale, monumentele, ansamblurile și siturile arheologice și istorice, monumentele naturii, terenurile pentru nevoile apărării sau pentru alte folosințe care, potrivit legii, sînt de domeniul public ori care, prin natura lor, sînt de uz sau interes public.

Terenurile care fac parte din domeniul public sînt scoase din circuitul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel. Dreptul de proprietate asupra lor este imprescriptibil.

Art. 6 — Domeniul privat al statului și respectiv al comunelor, orașelor, municipiilor și județelor este alcătuit din terenuri — altele decît cele prevăzute la art. 5 — aflate sau intrate în proprietatea lor prin căile și modurile prevăzute de lege. El este supus dispozițiilor de drept comun, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Art. 7 — Fondul funciar și în mod corespunzător dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale, trebuie înregistrate în documentele de evidență funciară și de publicitate imobiliară, prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor

Art. 8 — Stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor care se găsesc în patrimoniul cooperativelor agricole de producție se face în condițiile prezentei legi, prin reconstituirea dreptului de proprietate sau constituirea acestui drept.

De prevederile legii beneficiază membrii cooperatori care au adus pămînt în cooperativă sau cărora li s-a preluat în orice mod teren de către aceasta, precum și, în condițiile legii civile, moștenitorii acestora, membrii cooperatori care nu au adus pămînt în cooperativă și alte persoane anume stabilite.

Stabilirea dreptului de proprietate se face, la cerere, prin eliberarea unui titlu de proprietate în limita unei suprafețe minime de 0,5 ha pentru fiecare persoană îndreptățită potrivit prezentei legi și de maximum 10 ha în echivalent arabil de familie.

Prin familie se înțeleg soții și copiii necăsătorii dacă gospodăresc împreună cu părinții lor.

Art. 9 — Persoanelor cărora li se reconstituie sau li se constituie dreptul de proprietate în condițiile prezentei legi nu li se pot atribui în proprietate mai mult de 10 ha de familie, în echivalent arabil, chiar dacă reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate se face în mai multe localități.

Persoanele prevăzute în alineatul 1, vor anexa la cerere o declarație pe propria răspundere din care să rezulte suprafețele de teren pe care le au sau pe care sînt îndreptățite să le primească în condițiile prezentei legi.

Art. 10 — Suprafața adusă în cooperativă este cea care rezultă din: evidențele cooperativei, cererile de înscriere, registrele agricole de la data intrării în cooperativă, actele de proprietate și cartea funciară sau, în lipsa acestora, din orice alte probe, inclusiv declarații de martori.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește suprafețele preluate de cooperative fie în baza unor legi speciale, fie fără nici un titlu sau în orice alt mod.

Stabilirea dreptului de proprietate se face la cerere, pe baza situației terenurilor deținute de cooperativă la 1 ianuarie 1990, înscrisă în sistemul de evidență a cadastrului funciar general sau a registrului agricol, corectată cu înstrăinările

legal efectuate de către cooperativă pînă la data intrării în vigoare a legii.

Cererea de stabilire a dreptului de proprietate se introduce și se înregistrează la primărie în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Stabilirea dreptului de proprietate se va încheia în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentei legi.

Art. 11 — În scopul stabilirii dreptului de proprietate prin reconstituirea sau constituirea acestuia, atribuirii efective a terenurilor celor îndreptățiți și eliberării titlurilor de proprietate, în fiecare comună, oraș sau municipiu, se constituie prin decizia prefecturii, o comisie condusă de primar.

Comisiile comunale, orășenești sau municipale, vor funcționa sub îndrumarea unei comisii județene, numită prin decizia prefecturii și condusă de prefect.

Procedura de constituire și modul de funcționare a comisiilor, precum și modelul și modul de atribuire al noilor titluri de proprietate, se vor stabili prin hotărîre a guvernului în termen de 15 zile de la data publicării prezentei legi. Din comisii vor face parte cetățeni desemnați de obște din toate categoriile îndreptățite, specialiști și funcționari publici. În comunele constituite din mai multe sate cetățenii vor fi desemnați proporțional cu ponderea numerică a locuitorilor din fiecare sat.

Comisia județeană este competentă să soluționeze contestațiile și să valideze sau să invalideze măsurile stabilite de comisiile subordonate.

Impotriva hotărîrii comisiei județene cel nemulțumit poate face plîngere la judecătoria în raza căreia este situat terenul în termen de 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de soluția dată de comisia județeană.

Plîngerea suspendă executarea.

Judecătoria va da termen în cunoștință celui care depune plîngerea și va putea cere comisiei județene să desemneze un membru al său pentru a se prezenta la termenul fixat pentru judecată, spre a da explicații.

Controlul judecătoresc se limitează exclusiv la aplicarea corectă a dispozițiilor imperative din prezenta lege cu privire la dreptul de a obține titlul de proprietate, la întinderea suprafeței de teren ce se cuvine și, dacă este cazul, la exactitatea reducerii acestei suprafețe, potrivit legii.

Instanța va judeca plîngerea în complet de doi judecători.

Hotărîrea judecătorească este definitivă. În baza hotărîrii judecătorești, comisia județeană care a emis titlul li va modifica, înlocui sau desființa, după caz.

Art. 12 — Calitatea de moștenitor se stabilește pe baza certificatului de moștenitor sau a hotărîrii judecătorești definitive ori, în lipsa acestora, prin orice probe din care rezultă acceptarea moștenirii.

Moștenitorii care nu-și pot dovedi această calitate, întrucît terenurile nu s-au găsit în circuitul civil, sînt socotiți repuși în drept în termenul de acceptare cu privire la cota ce li se cuvine din terenurile ce au aparținut autorului lor. Ei sînt considerați că au acceptat moștenirea prin cererea pe care o fac comisiei.

Titlul de proprietate se emite cu privire la suprafața de teren determinată pe numele tuturor moștenitorilor, urmînd ca ei să procedeze potrivit dreptului comun.

Art. 13 — Terenurile cooperative agricole de producție situate în extravilanul localităților devin proprietatea cooperativelor sau după caz, a moștenitorilor acestora, corespunzător suprafețelor aduse sau preluate în orice mod în patrimoniul cooperativei.

Atribuirea efectivă a terenurilor se face, în zona colinară, de regulă, pe vechile amplasamente, iar în zonele de cîmpie pe sole stabilite de comisie și nu neapărat pe vechile amplasamente ale proprietății, în cadrul perimetrelor actuale ale cooperativei.

În cazul în care între suprafața de teren a cooperativei agricole de producție, stabilită prin însumarea suprafețelor de teren aduse de cooperatori sau preluate în orice alt mod de cooperativă, și suprafața de teren actuală, au intervenit modificări, atît în ce privește suprafața totală, cît și pe categorii de folosință, stabilirea proprietății cooperativei sau moștenitorilor acestora se face prin reducerea unei cote proporționale rezultată din scăderea suprafețelor legal folosite în alte scopuri din suprafața totală inițială și proporțional cu categoriile de folosință agricolă existente. Nu vor fi afectați deținătorii de suprafețe care au proprietăți mai mici de 1 ha.

Suprafețele ocupate de plantații pomicele, viticole, sere, elestece, amenajări piscicole, pepiniere, construcții administrative și agrozootehnice, precum și cele necesare bazei furajere aferente capacităților de producție zootehnice existente în cooperative, pot reprezenta pe baza opțiunii proprietarilor, aport la constituirea unor forme de asociere de tip privat, cu sau fără personalitate juridică.

Art. 14 — Membrii cooperativelor care, după caz, au părăsit cooperativă, nu au muncit în cooperativă sau nu locuiesc în localitatea respectivă, precum și moștenitorii acestora pot primi terenurile din extravilan aduse sau preluate în orice mod în patrimoniul cooperativei.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică și persoanelor ale căror terenuri au trecut, cu sau fără titlu, în patrimoniul cooperativei, fără ca ele să fi dobîndit calitatea de cooperatori, precum și, după caz, moștenitorii acestora.

De prevederile alin. 2 beneficiază și persoanele deținătoare ale titlurilor de Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul” și „Mihai Viteazul cu spadă” și moștenitorii lor, care au optat și li s-a atribuit la data improprietății teren arabil și care nu au în proprietate alte terenuri, cu excepția celor care l-au înstrăinat.

Dispozițiile art. 13, alin. 2 și 3 se aplică în mod corespunzător.

Se vor atribui, la cerere, persoanelor care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă și moștenitorilor celor care au decedat — ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 — în proprietate, terenuri în suprafața de 10 000 m.p. în echivalent arabil. Pentru terenurile atribuite, acești beneficiari nu datorează taxe sau impozite.

Art. 15 — În cazurile în care în perimetrul unor cooperative agricole de producție au fost comasate și terenuri agricole ale unor proprietari particulari, iar aceștia nu au preluat în compensație alte terenuri, la cererea lor sau a moștenitorilor, ei vor fi repuși în proprietate și li se vor restitui suprafețele în cotă echivalentă, în cadrul unor sole stabilite de comisie.

Dispozițiile art. 13 alin. 2 și 3 se aplică în mod corespunzător.

Art. 16 — În localitățile cu cetățeni români, aparținînd minorității germane sau în care locuiesc persoane care au fost deportate sau strămutate, deposedate de terenuri prin acte normative intervenite după anul 1944, se vor atribui în proprietate, la cerere, cu prioritate acestora sau moștenitorilor, suprafețe de teren din rezerva aflată la dispoziția comisiilor, sau se va proceda conform art. 36.

La atribuire se va avea în vedere suprafața de teren pe

care aceștia au avut-o în proprietate, fără a se depăși 10 ha în echivalent arabil, de familie.

Art. 17 — Terenurile din extravilan aduse sau preluate în orice alt mod în patrimoniul cooperativei de la cooperatori sau alte persoane care au decedat și nu au moștenitori, precum și terenurile pentru care nu s-au formulat cereri de restituire rămîn la dispoziția comisiei.

Toate terenurile cooperativei care nu sînt atribuite conform art. 13-16, precum și terenurile extravilane proprietatea statului aflate în folosința cooperativei, rămîn, de asemenea, la dispoziția comisiei, urmînd a fi atribuite altor persoane îndreptățite potrivit prevederilor prezentei legi.

Terenurile neatribuite, rămase la dispoziția comisiei, trec în domeniul privat al statului, urmînd a fi puse la dispoziția celor care doresc să întemeieze sau să dezvolte exploatați agricole, prin închiriere, concesiune sau vânzare, în condițiile legii.

Persoanelor prevăzute la alin. 3 li se pot atribui, în 1991, fără plată, terenurile intrate în domeniul privat al statului, conform prevederilor legii.

În vederea administrării acestor terenuri se va înființa, prin lege, Agenția pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală.

Pînă la preluarea în administrare de către Agenție, terenurile vor fi administrate de primării.

Art. 18 — Membrii cooperativelor active care nu au adus teren în cooperativă sau au adus teren mai puțin de 5 000 m.p., precum și celor care, neavînd calitatea de cooperatori, au lucrat în orice mod ca angajați în ultimii 3 ani în cooperativă sau asociații cooperative, li se pot atribui în proprietate loturi din terenurile prevăzute la art. 17, dacă sînt stabiliți sau urmează să se stabilească în localitate și nu dețin teren în proprietate în alte localități. Suprafața atribuită în proprietate se va determina țînd seama de suprafața terenurilor, numărul solicitanților și suprafața atribuită celor care au adus pămînt în cooperativă.

Prevederile alin. 1 se aplică și persoanelor care au fost deportate și nu beneficiază de dispozițiile art. 13-15.

Se pot atribui, la cerere, în folosință agricolă, pînă la 5 000 m.p. în echivalent arabil, de familie, personalului de specialitate din serviciile publice comunale, în perioada cît lucrează în localitate, dacă nu au teren în proprietate în această localitate, ei sau membrii familiei din care fac parte. Dreptul de proprietate asupra acestor terenuri aparține comunei, orașului sau municipiului, după caz.

La plecarea din localitate persoanele menționate la alin. 3 au dreptul la despăgubiri pentru investițiile făcute cu consimțămîntul prealabil al proprietarului și dacă sînt utile pe suprafața atribuită.

Art. 19 — În situația în care în unele cooperative agricole nu mai rămîne teren disponibil pentru a se atribui suprafața minimă prevăzută la art. 8, precum și pentru persoanele prevăzute la art. 16 și 18 alin. 1 și 2, comisia va hotărî reducerea în cotă proporțională a suprafeței ce se repartizează pentru a se atribui terenuri în proprietate și acestor categorii.

Art. 20 — În localitățile cu excedent de suprafață agricolă, cu deficit de forță de muncă în agricultură, din terenurile prevăzute la art. 17 se poate atribui în proprietate teren pînă la 10 ha în echivalent arabil tuturor familiilor care sînt înscris și se obligă să lucreze această suprafață.

Familii fără pămînt sau cu pămînt puțin din alte localități.

(continuare în pag. a II-a)

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 318

Simbătă, 23

februarie

1991

4 pagini

2 lei

LEGEA FONDULUI FUNCİAR

(urmare din pag. a II-a)

Art. 44. — Delimitarea teritorială a noilor proprietăți, rezultate din aplicarea prezentei legi, pornește de la actuala organizare a teritoriului și se face pe baza unor proiecte de parcelare întocmite de către organele de specialitate.

CAPITOLUL IV

Circulația juridică a terenurilor

Art. 45. — Terenurile proprietate privată, indiferent de titularul lor, sînt și rîmîn în circuitul civil. Ele pot fi dobîndite și înstrăinate prin orice modurile stabilite de legislația civilă, cu respectarea dispozițiilor din prezenta lege.

Art. 46. — Terenurile situate în intravilan și extravilan pot fi înstrăinate, indiferent de întinderea suprafeței, prin acte juridice între vii, încheiate în formă autentică.

În toate cazurile de dobîndire, prin acte juridice între vii, proprietatea dobînditorului nu poate depăși 100 ha teren agricol în echivalent arabil, de familie, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare.

Art. 47. — Persoanele fizice care nu au cetățenia română și domiciliul în România, precum și persoanele juridice care nu au naționalitate română și sediul în România, nu pot dobîndi în proprietate terenuri de orice fel prin acte între vii.

Persoanele prevăzute în alineatul precedent care dobîndesc în proprietate terenuri prin moștenire sînt obligate să le înstrăineze în termen de 1 an de la data dobîndirii, sub sancțiunea trecerii în mod gratuit a acestora în proprietatea statului și administrarea Agenției pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală.

Persoanele prevăzute la alin. 1, care au dobîndit în proprietate terenuri înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, sînt obligate să le înstrăineze în termen de 1 an de la această dată, sub sancțiunea trecerii în mod gratuit a terenurilor în proprietatea statului și în administrarea Agenției pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală.

Art. 48. — Înstrăinarea de terenuri agricole în extravilan, prin vânzare, se poate face prin exercitarea dreptului de preemțiune.

Dreptul de preemțiune la înstrăinarea a oricărui terenuri agricole din extravilan revine coproprietarilor, dacă este cazul, și apoi proprietarilor vecini și se exercită prin Agenția pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală.

Proprietarul terenului care urmează să fie vîndut, este obligat să încunostințeze Agenția pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală, iar aceasta va comunica în scris persoanelor prevăzute la alin. 2 despre intenție, în termen de 15 zile de la data cînd a fost încunostințat.

Titularii dreptului de preemțiune sînt obligați să se pronunțe asupra exercitării acestuia în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării.

După împlinirea acestui termen, dreptul de preemțiune pentru coproprietari sau proprietarii vecini se consideră stîns.

Dreptul de preemțiune la înstrăinarea terenului revine statului prin Agenția pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală, care este obligată să se pronunțe înăuntrul termenului prevăzut la alin. 4.

Dacă Agenția nu se pronunță în acest termen, terenul se vînde în mod liber.

Art. 49. — Actul de înstrăinare încheiat cu încălcarea dreptului de preemțiune prevăzut la art. 48, este anulabil.

Art. 50. — Terenurile agricole din extravilan nu pot face obiectul unei executări silvite sau voluntare decît în cazurile prevăzute de lege.

Art. 51. — Schimbul de terenuri între persoane fizice se face prin acordul acestora, prin act autentic, dispozițiile art. 46 fiind aplicabile.

tației sau al Ministerului Mediului, după caz.

Prin schimburile efectuate, fiecare teren dobîndește situația juridică a terenului pe care îl înlocuiește, cu respectarea drepturilor reale.

Art. 52. — Punerea în posesie a noilor deținători potrivit art. 51, alin. 2 se face de către delegatul Oficiului județean de cadastru și organizarea teritoriului, în prezența părților interesate, operîndu-se în documentele cadastrale și în registrul agricol modificările survenite.

CAPITOLUL V

Folosirea terenului pentru producția agricolă și silvică

Art. 53. — Toți deținătorii de terenuri agricole sînt obligați să asigure cultivarea acestora și protecția solului.

Art. 54. — Proprietarii de terenuri care nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute la art. 53 vor fi somați în scris de către primăriile comunale, orașenești sau municipale, după caz, să execute aceste obligații.

Aceia care nu dau curs somației și nu execută obligațiile în termenul stabilit de primărie din motive imputabile lor, vor fi sancționați, anual, cu plata unei sume de la 5 mii la 10 mii lei pe ha, în raport cu categoria de folosință a terenului.

Obligarea la plata sumei se face prin decizia motivată a primăriei și sumele se încasează la bugetul local.

Art. 55. — Toți deținătorii de terenuri atribuite în folosință în condițiile prezentei legi, care nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute de art. 53, vor fi somați în condițiile art. 54 alin. 1.

Pentru cei care nu dau curs somației și nu își îndeplinesc obligațiile se va proceda conform art. 54, alin. 2.

Art. 56. — Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor arabile ale persoanelor juridice, în alte categorii de folosință agricolă, se poate face cu avizul organelor agricole de specialitate județene, numai în următoarele cazuri:

a) terenurile arabile situate în zonele de deal, ce constituie enclave din masivele de vii și livezi, din podgoriile și bazinele pomicole consacrate, stabilite de organele de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Alimentației, pot fi transformate în plantații viticole și pomicole;

b) terenurile arabile din zonele de șes, necesare completării masivelor viticole destinate pentru struguri de masă și stafide, și bazinele pomicole destinate culturii piersicului și caisului, stabilite de organele de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Alimentației, pot fi transformate în plantații viticole și pomicole;

c) terenurile arabile cu soluri nisipoase pot fi amenajate și transformate în plantații viticole și pomicole;

d) terenurile înregistrate la arabil, situate în zonele de deal și munte pe pante nemecanizabile, afectate de eroziune de suprafață și adîncime, de alunecări active sau semistabilizate, care nu mai pot fi ameliorate și menținute la această folosință, se pot amenaja și transforma în pășuni și fînețe;

e) terenurile arabile situate în albiile rîurilor și a Dunării, care nu pot fi folosite rentabil pentru alte destinații agricole, pot fi amenajate în bazine piscicole.

Art. 57. — Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor arabile, altele decît cele prevăzute la art. 56, pășuni, fînețe, vii și livezi deținute de persoane juridice în care statul deține majoritatea acțiunilor se va aproba de Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Schimbarea categoriei de folosință silvică, păduri, răchitări, culturi de arbuști, deținute de persoane juridice se aprobă de Ministerul Mediului.

Schimbarea folosinței terenurilor agricole ce constituie zone de protecție a monumentelor se face cu acordul Comisiei naționale a monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice.

Art. 58. — Protecția și ameliorarea solului se realizează prin lucrări de prevenire și de combatere a proceselor de degradare și poluare a solului provocate de fenomene

naturale sau cauzate de activități economice și sociale.

Lucrările necesare pentru protecția și ameliorarea solului se stabilesc pe bază de studii și proiecte întocmite la cerere, de organele de cercetare și proiectare de specialitate, în corelare cu cele de amenajare și organizare a teritoriului și se execută de către deținătorii terenurilor sau prin grija acestora, de către unități specializate în execuția unor asemenea lucrări.

Statul sprijină realizarea lucrărilor de protecție și ameliorare a solului, suportînd parțial sau total cheltuielile în limita alocației bugetare aprobate, pe baza notelor de fundamentare elaborate de unitățile de cercetare și proiectare, însușite de organele agricole de specialitate județene și aprobate de către Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Art. 59. — Pentru realizarea coordonată a lucrărilor de interes comun, potrivit cu nevoile agriculturii, silviculturii, gospodării apelor, căilor de comunicație, așezărilor omești sau altor obiective economice și sociale, documentațiile tehnico-economice și ecologice se vor elabora în comun de părțile interesate. Prin documentații se vor stabili contribuția părților interesate și ordinea de execuție a lucrărilor.

Art. 60. — Lucrările de regularizare a scurgerii apelor pe versanți și de corectare a torenților, care servesc la apărarea și conservarea lucrărilor de irigații, indiguiri, desecări, a lacurilor de acumulare ori a altor lucrări hidro-technice, cai de comunicații, obiective economice și sociale se vor executa concomitent cu lucrările de bază.

Art. 61. — Terenurile care prin degradare și poluare și-au pierdut, total sau parțial, capacitatea de producție pentru culturi agricole sau silvice vor fi constituite în perimetre de ameliorare.

Grupele de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare se stabilesc de Ministerul Agriculturii și Alimentației și Ministerul Mediului, la propunerea ce au la bază situațiile înaintate de comune, orașe și municipii.

Delimitarea perimetrelor de ameliorare se face de o comisie de specialiști a cărei componență și regulamentul de funcționare se stabilesc de Ministerul Agriculturii și Alimentației și Ministerul Mediului.

Documentațiile întocmite se avizează de organele județene agricole și silvice și de protecția mediului și se înaintază la Ministerul Agriculturii și Alimentației care, împreună cu ministerele și departamentele interesate, vor stabili programele de proiectare, finanțare și execuție.

Art. 62. — Deținătorii sînt obligați să pună la dispoziție terenurile din perimetrul de ameliorare în vederea aplicării măsurilor și lucrărilor prevăzute în proiectul de ameliorare, păstrînd dreptul de proprietate.

Includerea de către primărie a unui anumit teren în categoria menționată mai sus se poate face cu acordul proprietarului. În ipoteza că proprietarul nu este de acord, primăria face propuneri motivate prefecturii, care va decide.

Art. 63. — În interesul lucrărilor de corectare a torenților și de gospodărire a apelor, statul poate face schimburi echivalente de terenuri cu proprietarii din perimetru, cînd pe terenul acestora urmează a se executa lucrări de amenajare cu caracter permanent. Schimbul se face numai cu acordul proprietarilor, prin act autentic, înregistrat în documentele de cadastru funciar.

Art. 64. — Terenurile degradate și poluate, incluse în perimetrul de ameliorare, sînt scutite de taxe și impozite către stat, județ sau comună, pe timpul cît durează ameliorarea lor.

Art. 65. — Execuția în teren a lucrărilor de amenajare și punere în valoare a terenurilor degradate din perimetrele de ameliorare se face de unități specializate, în funcție de specificul lucrărilor.

Lucrările ce se execută pentru consolidarea terenului, ca: terasări, modelări, nivelări, fixări de soluri, înierbări, împăduriri, corectări de torenți și împrejmuiri, drumuri, poduri, podete cu caracter per-

manent se realizează pe cheltuielile statului, conform proiectului de ameliorare.

Art. 66. — Deținătorii de terenuri degradate, chiar dacă nu sînt cuprinse într-un perimetru de ameliorare, care, în mod individual sau asociat, vor să facă din proprie inițiativă înierbări, împăduriri, corectare a reacției solului sau alte lucrări de ameliorare pe terenurile lor, statul le va pune la dispoziție gratuit materialul necesar — sămînță de ierburii, puieti, amendamente și asistență tehnică la executarea lucrărilor.

Deținătorii care au primit materialul pentru înierbări, împăduriri și amendări și nu le-au întrebuințat în vederea scopului pentru care le-au cerut, sînt obligați să plătească valoarea lor.

Art. 67. — Fondurile necesare pentru cercetare, proiectare și executarea lucrărilor prevăzute în proiectele de amenajare, ameliorare și punere în valoare a terenurilor degradate și poluate, cuprinse în perimetru, se asigură, în funcție de specificul lucrărilor, de Ministerul Agriculturii și Alimentației, de Ministerul Mediului și de alte ministere interesate, din fondul de ameliorare și prin alocațiile bugetare.

Fondurile necesare pot fi sporite prin participarea comunelor, orașelor, municipiilor și a județelor, contribuția în muncă sau în bani a tuturor celor interesați la aceste lucrări, deținătorii terenurilor, locuitorii care trag foloase directe sau indirecte de pe urma acestor ameliorări și instituțiile, societățile sau regiile ale căror lucrări de artă, drumuri, poduri, cai ferate, construcții și altele asemenea beneficiază de avantajele lucrărilor de amenajare și ameliorare a terenurilor.

În cazul în care se dovedește că anumite suprafețe au fost scoase din producția agricolă sau silvică prin degradare sau poluare a solului, prin fapta culpabilă a persoanelor fizice sau juridice, proprietarii, primăria sau organul agricol, ori silvic pot cere acoperirea, de către culpabil, a cheltuielilor necesitate de lucrările de refacere și ameliorare a solului.

Art. 68. — Ministerul Agriculturii și Alimentației, Ministerul Mediului, împreună cu Academia de Științe Agricole și Silvice vor lua măsuri pentru dezvoltarea sistemului național de supraveghere, evaluare, prognoze și avertizare cu privire la starea calității solurilor agricole și silvice pe baza unui sistem informațional cu asigurarea de bănci de date la nivelul țării și județului și vor propune măsurile necesare pentru protecția și ameliorarea terenurilor în scopul menținerii și creșterii capacității de producție.

CAPITOLUL VI

Folosirea temporară sau definitivă a terenurilor în alte scopuri decît producția agricolă și silvică

Art. 69. Folosirea temporară sau definitivă a unor terenuri din producția agricolă și silvică, în alte scopuri decît producția agricolă și silvică, se face numai în condițiile prevăzute de lege.

Art. 70. — Amplasarea noilor construcții de orice fel se face în intravilanul localităților.

Prin excepție, unele construcții care, prin natura lor, pot provoca efecte de poluare a factorilor de mediu pot fi amplasate în extravilan. În acest caz, amplasamentele se vor stabili pe bază de studii ecologice, avizate de organele de specialitate privind protecția mediului înconjurător.

De asemenea, fac excepție construcțiile care, prin natura lor, nu se pot amplasa în intravilan, precum și adăposturile pentru animale.

Art. 71. — Amplasarea construcțiilor de orice fel pe terenuri agricole din extravilan de clasa I și a II-a de calitate, pe cele amenajate cu lucrări de îmbunătățiri funciare, precum și pe cele plantate cu vii și livezi, parcuri naționale, rezervații, monumente, ansambluri arheologice și istorice este interzisă.

Se exceptează de la prevederile alineatului precedent

construcțiile care servesc activităților agricole, cu destinație militară, caile ferate, șoselele de importanță deosebită, liniile electrice de înaltă tensiune, forarea și echiparea sondelor, lucrările aferent exploatarea țiteiului și gazului, conductele magistrale de transport gaze sau petrol, lucrările de gospodărire a apelor și realizarea de surse de apă.

Scoaterea definitivă a terenurilor din circuitul agricol și silvic se face cu plata, de către titularii aprobării, a contravalorii către proprietari și a taxelor prevăzute în anexele nr. 1 și 2. Din aceste taxe se constituie „Fondul de ameliorare a fondului funciar”, aflat la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației și Ministerului Mediului.

Pentru terenurile scoase definitiv din circuitul agricol și silvic pentru construcții care deservesc activitățile agricole și silvice, lucrările de îmbunătățiri funciare, regularizarea cursurilor de apă realizarea de surse de apă potabilă și obiective meteorologice, nu se datorază taxele prevăzute la alineatul precedent.

Art. 72. — Pentru scoaterea temporară a terenurilor din producția agricolă și silvică, titularul aprobării este obligat să depona o garanție în bani egală cu taxa prevăzută pentru scoaterea definitivă a terenurilor din circuitul agricol, în „Fondul de ameliorare a fondului funciar”.

După îndeplinirea obligațiilor prevăzute cu privire la redarea terenurilor, la confirmarea organelor județene agricole sau silvice și a proprietarului terenului, titularul va primi garanția depusă.

În cazul în care titularul aprobării nu execută lucrările de calitate și la termenele prevăzute în actele aprobatoare, organul agricol sau silvic de specialitate, în baza constatării situației de fapt, dispune să execute lucrările de redare cu cheltuieli din garanția depusă.

Dacă titularul aprobării nu execută lucrările într-un nou termen și la calitatea stabilită de organul agricol sau silvic, întreaga garanție rămîne în „Fondul de ameliorare a fondului funciar”.

Art. 73. — Folosirea definitivă sau temporară a terenurilor agricole, în alte scopuri decît producția agricolă, se aprobă după cum urmează:

a) de organele agricole județene, prin Oficiul de cadastru și organizarea teritoriului județean sau al municipiului București, pentru terenurile agricole de pînă la 1 ha. Aprobarea pentru orice extindere a acestei suprafețe de teren se dă de către Ministerul Agriculturii și Alimentației;

b) de Ministerul Agriculturii și Alimentației, pentru terenurile agricole în suprafață de pînă la 100 ha;

c) de Guvern, pentru terenurile agricole a căror suprafață depășește 100 ha.

Art. 74. — Folosirea definitivă sau folosirea temporară a terenurilor forestiere, în alte scopuri decît silvice, se aprobă de organul silvic județean, pînă la 1 ha, de Ministerul Mediului pentru terenurile în suprafață de pînă la 100 ha, și Guvern, pentru cele ce depășesc această suprafață.

Art. 75. — Aprobarea prevăzută la art. 73 și 74 este condiționată de acordul prealabil al deținătorilor de terenuri. De asemenea, pentru obținerea aprobării prevăzute la art. 73, lit. b și c și art. 74 este necesar avizul organelor agricole sau silvice județene și al municipiului București, după caz.

Art. 76. — La aprobare de către Guvern se va prezenta în mod obligatoriu și avizul Ministerului Agriculturii și Alimentației pentru terenurile agricole și al Ministerului Mediului pentru terenurile forestiere și cu ape și, dacă este cazul, al Ministerului Culturii, pentru ocrotirea monumentelor.

Art. 77. — Intravilanul localităților este cel existent la data de 1 ianuarie 1990, evidențiat în cadastrul funciar și el poate fi modificat numai în condițiile legii.

Art. 78. — Terenurile din albiile abandonate ale cursurilor de apă, devenite disponibile în urma lucrărilor de

(continuare în pag. a IV-a)

LEGEA FONDULUI FUNCJAR

(urmăre din pag. 1)

regularizare, vor fi amenajate pentru producția agricolă, piscicolă sau, după caz, silvică, o dată cu lucrările de bază executate de titularii acestora.

Art. 79. — Titularii obiectivelor de investiții sau de producții amplasate pe terenuri agricole și forestiere sînt obligați să ia măsuri prealabile executării construcției obiectivelor, de decopertare a stratului de sol fertil de pe suprafețele amplasamentelor aprobate, pe care să-l depoziteze și să-l niveleze pe terenuri neproductive sau slab productive, indicate de organele agricole sau silvice, în vederea punerii în valoare sau ameliorării acestora.

Depozitarea se poate face numai cu acordul proprietarilor terenurilor. Aceștia nu pot fi obligați la nici o plată pentru sporul de valoare astfel obținut și nici nu pot pretinde despăgubiri pentru perioada de nefolosire a terenului.

Art. 80. — Titularii lucrărilor de investiții sau de producție care dețin terenuri pe care nu le mai folosesc în procesul de producție, cum sînt cele rămase în urma excavării de materii prime — cărbune, caolin, argilă, pietriș — sondele abandonate și altele asemenea, sînt obligați să ia măsurile necesare de amenajare și nivelare, dîndu-le o folosință agricolă, iar dacă aceasta nu este posibil, o folosință piscicolă sau silvică.

Beneficiarilor lucrărilor prevăzute în alineatul 1 nu li se vor mai aproba scoaterea din producția agricolă sau silvică a altor terenuri dacă nu s-au conformat dispozițiilor din acest articol.

Execuția acestor lucrări se face de unități specializate ale Ministerului Agriculturii și Alimentației și Ministerului Mediului, din fondurile prevăzute la beneficiari, în condițiile legii.

Art. 81. — Linile de comunicații și cele de transport și distribuție a energiei electrice, conductele de transport pentru alimentare cu apă, canalizare, produse petroliere, gaze, precum și alte instalații similare, se vor grupa și amplasa de-a lungul și în imediata apropiere a căilor de comunicații — șosele, căi ferate — a digurilor, canalelor de irigații și de desecări și a altor limite obligate din teritoriu, în așa fel încît să nu se stînjenească execuția lucrărilor agricole.

Aprobarea ocupării terenurilor în astfel de cazuri se dă de Oficiul de cadastru și organizarea teritoriului județean sau al municipiului București, indiferent de mărimea suprafeței necesare, pe baza acordului deținătorilor.

Aprobarea în alte condiții decît cele prevăzute la alin. 1 se dă de organele prevăzute la art. 73 și 74.

Art. 82. — Ocuparea terenurilor necesare remedierii deranjamentelor în caz de avarii și executarea unor lucrări de întreținere a obiectivelor prevăzute la art. 81, care au caracter urgent și care se execută într-o perioadă de pînă la 30 de zile, se vor face pe baza acordului prealabil al deținătorilor de terenuri sau, în caz de refuz, cu aprobarea prefecturii județului sau a primăriei municipiului București.

În toate cazurile, deținătorii de terenuri au dreptul la despăgubire pentru daunele cauzate.

CAPITOLUL VII

Organizarea și amenajarea teritoriului agricol

Art. 83. — Organizarea și amenajarea teritoriului agricol are ca sarcină crearea condițiilor pentru o mai bună folosire a terenurilor în scopul producției agricole și se execută pe bază de studii și proiecte la cererea proprietarilor, rezolvîndu-se următoarele probleme:

a) corelarea dezvoltării agriculturii din zonă cu celelalte activități economice și sociale, stabilind măsuri care să conducă la creșterea producției agricole și exploatarea în ansamblu a teritoriului;

b) gruparea prin comasare a terenurilor pe proprietari și destinații în concordanță cu structurile de proprietate și cu formele de cultivare a pămîntului rezultate în urma asocierilor, stabilirea perimetrelor fiecărei proprietăți, comasînd terenurile dispersate și rectificînd hotarele nerațional amplasate;

c) elaborarea de studii și proiecte de organizare și amenajare a exploatațiilor agricole;

d) stabilirea rețelei drumurilor agricole ca o completare a rețelei de drumuri de interes general, integrate în organizarea și amenajarea de ansamblu a teritoriului, în scopul efectuării transportului producției și accesului mașinilor agricole necesare procesului de producție.

Art. 84. — Studiile și proiectele de organizare și amenajare a teritoriului agricol se elaborează de unitățile de studii, proiectare și cercetare de specialitate, centrale sau județene și se supun discuției proprietarilor de terenuri din zona interesată. În cazul adoptării lor cu majoritatea de voturi a proprietarilor care dețin 2/3 din suprafață și aprobării de către organele agricole județene, aplicarea măsurilor și lucrărilor prevăzute devin obligatorii pentru toți proprietarii.

CAPITOLUL VIII

Sanțiuni

Art. 85. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 86. — Degradarea terenurilor agricole și silvice, a împrejurimilor acestora, distrugerea și degradarea culturilor agricole, a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, a bornelor și semnelor topografice sau geodezice, a monumentelor istorice și ansamblurilor și siturilor arheologice, ori împiedicarea luării măsurilor de conservare a unor astfel de bunuri, precum și înlăturarea acestor măsuri constituie infracțiuni de distrugere și se pedepsesc potrivit prevederilor Codului penal.

Art. 87. — Ocuparea în întregime sau în parte a terenurilor de orice fel, înființarea sau mutarea semnelor de hotar și a reperelor de marcare, fără aprobare primită în condițiile legii, constituie infracțiuni de tulburare de posesie și se pedepsesc potrivit prevederilor Codului penal.

Art. 88. — Constituie contravenții la normele privind evidența, protecția, folosirea și ameliorarea terenurilor agricole sau silvice următoarele fapte, dacă nu sînt săvîrșite în astfel de condiții, încît, potrivit legii penale, constituie infracțiuni:

a) efectuarea de schimburi de terenuri și a schimbării categoriei de folosință, a terenurilor de la superioară la inferioară, precum și folosirea definitivă sau temporară a terenurilor agricole și silvice în alte scopuri decît pentru producția agricolă și silvică;

b) nedeclararea la organele județene de cadastru funciar de către posesori în termen de 30 de zile de la aprobarea a schimbării de terenuri și a schimbării categoriei de folosință a acestora, precum și a datelor cu privire la mărimea suprafețelor și categoria de folosință a acestora;

c) neluarea măsurilor de către posesorii de terenuri și de către persoanele autorizate pentru păstrarea în bune condiții a bornelor geodezice, topografice, a reperelor metalice de nivelment, a piramidelor și balizelor de semnalizare a punctelor geodezice, precum și degradarea și distrugerea lor din culpă;

d) nedecopertarea de către beneficiarii de investiții a stratului fertil de sol înainte de executarea lucrărilor de amplasare a unor obiective și nedepozitarea acestuia strat pe suprafețele stabilite de organele agricole, precum și neluarea măsurilor de amenajare și nivelare a terenurilor rămase în urma excavării de cărbune, caolin, argilă, pietriș, sonde abandonate și altele asemenea;

e) amplasarea obiectivelor de orice fel, cu excepția celor prevăzute la art. 71, din prezenta lege, pe terenurile situate în extravilan, fără avizele și aprobările prevăzute de lege;

f) ocuparea și folosirea terenurilor aprobate a fi scoase definitiv sau temporar din producția agricolă, înainte de a fi delimitate, bornate și predate;

g) degradarea terenurilor și culturilor prin depozitarea de materiale, ori deșeuri de pietriș, moloz, nisip, prefabricate, construcții metalice, reziduuri, resturi menajere, gunoai și altele asemenea;

h) neluarea unor măsuri corespunzătoare de către persoane juridice sau fizice pentru evitarea afectării terenurilor limitrofe prin reziduurile provenite din activitatea de producție și prin scurgeri de orice fel.

Art. 89. — Contravențiile prevăzute la art. 88 din prezenta lege se sancționează astfel:

a) cele de la literele a-c, cu amendă de la 10 000 la 20 000 lei;

b) cele de la literele d-h, cu amendă de la 20 000 la 50 000 lei.

Art. 90. — Sancțiunile se pot aplica și persoanelor juridice.

La aplicarea sancțiunilor, pe lângă împrejurările prevăzute de lege, se vor lua în vedere și mărimea suprafeței, categoria de folosință și clasa de fertilitate a terenului afectat.

Art. 91. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către specialiștii împuterniciți în acest scop de către Ministerul Agriculturii și Alimentației și Ministerul Mediului, de împuterniciții prefecturilor și ai organelor agricole și silvice județene și ale municipiului București, precum și de către primari.

Prin actul de constatare a contravenției se restabilește situația anterioară și suportarea pagubelor de către cei vinovați.

Art. 92. — În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel contravențiilor prevăzute la art. 88, li se aplică dispozițiile legii nr. 32/1968 privind constatarea și sancționarea contravențiilor.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 93. — Comisiile comunale, orășenești și municipale, constituite potrivit art. 11, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, vor efectua lucrările și operațiunile date de lege în competența lor, înaintînd întreaga documentație comisiilor județene în vederea eliberării titlurilor de proprietate pentru situațiile prevăzute la art. 8, art. 14, art. 15, art. 16, art. 18, alin. 1 și 2, art. 20, art. 21, art. 22, art. 23, art. 24, art. 25, art. 28, art. 32, art. 35, art. 38, art. 39, art. 40, art. 41 și art. 95, precum și operațiunile necesare punerii în posesie.

Totodată, pentru situațiile prevăzute la art. 18, alin. 3, comisiile comunale, orășenești și municipale vor stabili suprafețele ce urmează să fie atribuite în folosință, iar primăriile vor emite decizii în acest sens.

În cazurile prevăzute de art. 16, art. 29, alin. 2 și art. 36, comisiile județene, la propunerea comisiilor comunale, orășenești și municipale, după caz, vor emite decizii pentru titularii îndreptățiți în vederea stabilirii dreptului acestora la acțiuni.

Decizia comisiei județene se va transmite persoanelor fizice interesate și societății comerciale în cauză, în termenul prevăzut de alin. 1.

Comisiile comunale, orășenești și municipale își încețază activitatea prin decizia prefecturii, iar comisiile județene și respectiv a municipiului București, prin hotărîre a Guvernului.

Art. 94. — Pe perioada cît funcționează comisiile comu-

nale, orășenești și municipale, precum și comisiile de lichidare, membrii acestora încadrăți cu contract de muncă se consideră delegați, iar ceilalți membri ai comisiilor primesc o indemnizație ce se va stabili prin regulamentul de aplicare a legii.

Art. 95. — Personalul de specialitate prevăzut la art. 8 din Decretul-lege nr. 43/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țărănimii și activității economice unităților agricole cooperatiste și de stat, care și-a desfășurat activitatea în unitățile agricole cooperatiste desființate sau reorganizate în societăți comerciale, beneficiază cu prioritate de dispozițiile art. 18, alin. 1, ori art. 20 din prezenta lege.

Art. 96. — Monumentele istorice, vestigiile și obiectivele arheologice, tezaurile care se vor descoperi la fața solului sau în subsol sînt sub protecția legii.

Proprietarii și deținătorii de terenuri sînt obligați să asigure integritatea acestora, să sesizeze organele de stat și să permită efectuarea lucrărilor de cercetare și conservare.

Proprietarii terenurilor vor fi despăgubiți pentru daunele suferite și terenurile preluate în domeniul public, în bani, sau cu teren echivalent, după caz.

Art. 97. — Persoanele fizice cărora li s-a reconstituit s-au constituit dreptul de proprietate în condițiile prezentei legi, precum și asociațiile de tip privat care se vor înființa potrivit art. 26, alin. 1, din lege sînt scutite de plata impozitului pe terenuri agricole pe o perioadă de 3 ani, începînd cu anul 1991.

Sistemul de impozitare, creditare, precum și alte avantaje de care vor beneficia persoanele fizice sau juridice cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate în condițiile prezentei legi, cît și pensiile fostilor membri ai cooperativelor agricole de producție, se vor reglementa prin legi speciale.

Timpul lucrat de foștii cooperatori în cadrul cooperativelor agricole de producție, se consideră vechime în muncă la acordarea pensiei și a celorlalte drepturi de asigurări sociale.

Art. 98. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii, Guvernul va prezenta Parlamentului proiectul Legii privind Cadastrul Funciar General și publica-

ția imobiliară, precum și proiectele de lege prevăzute la publicitatea imobiliară.

Pînă la intrarea în vigoare a noii legi, se vor aplica actualele reglementări cu privire la evidența terenurilor și art. 97, alin. 2.

Art. 99. — Cheltuielile pentru producția anului 1991 efectuate pe terenurile atribuite în condițiile prezentei legi, pînă la data preluării în posesie, se vor suporta de noii titulari ai dreptului de proprietate sau, după caz, de folosință.

Art. 100. — Finanțarea activității de cadastru funciar general, a lucrărilor geodezice, fotogrametrice și organizarea teritoriului, precum și a băncilor de date aferente acestora, la nivel județean și național, se va realiza de la buget.

Art. 101. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 102. — Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— Art. 1-36 și 51-79 din Legea nr. 59/1974 cu privire la fondul funciar, publicată în Buletinul Oficial nr. 138 din 5 noiembrie 1974.

— Decretul-lege nr. 42/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țărănimii, publicat în Monitorul Oficial nr. 17 din 30 ianuarie 1990, cu excepția art. 8-11.

— Legea nr. 9/1990 privind interzicerea temporară a înstrăinării terenurilor prin acțiune civilă, publicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 1 august 1990, cu excepția art. 2.

— H.C.M. nr. 656/1975 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind evidența, folosirea, protecția și ameliorarea terenurilor agricole, publicată în Buletinul Oficial nr. 74 din 16 iulie 1975.

— Decretul nr. 115/1959 pentru lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură, în scopul ridicării conținutului și nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare și al dezvoltării construcției socialiste, publicat în Buletinul Oficial al Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române nr. 10, din 30 martie 1959.

— Orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.

Anexa nr. 1

TAXA

procentuală datorată pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan

	Clasa terenului agricol				
	1	2	3	4	5
Taxa procentuală care se aplică la prețul de vînzare:	800	800	700	600	500

NOTĂ:

Procentul se aplică la valoarea terenului declarată ca preț de părțile din contractul de înstrăinare.

Dacă valoarea declarată de părți este mai mică decît valoarea normală de circulație a terenului, calculată prin înmulțirea cu 25 a venitului anual impozabil pentru terenul respectiv, procentul se calculează la valoarea astfel stabilită.

În același mod se calculează taxa în cazul în care terenul nu a fost înstrăinat.

Anexa nr. 2

TAXA

pentru folosirea definitivă a terenurilor forestiere în alte scopuri decît producția forestieră și defrișarea de păduri

	Clasa de calitate				
	1	2	3	4	5
Taxa procentuală ce se aplică la prețul de vînzare	600	550	500	400	300

Procentul se aplică la valoarea de rentă stabilită pentru volumul realizat la exploatare de specie de bază din zonă, considerat la sortimentul țel, stabilit prin amenajament sau asimilat acestuia.

Promulgată și publicată în Monitorul Oficial al României la 20 februarie 1991.